

BÀI HỌC 11

TỪ GIỮA CỜN GIÓ TRỐT

CÂU GỐC: *“Khi ta đặt nền trái đất, thì người ở đâu? Nếu người thông sáng, hãy tỏ bày đi” (Gióp 38:4).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Gióp 38-39; Giăng 1:29; Ma-thi-ơ 16:13; I Cô-rinh-tô 1:18-27; Gióp 40:1-4; Gióp 42:1-6; Lu-ca 5:1-8.*

Ông Gióp và các bạn ông có thể không ai giống ai, nhưng có một điểm họ đều giống nhau: họ đã suy nghĩ rất nhiều về Đức Chúa Trời và qua đó hình thành trong tâm trí một bức chân dung của Ngài với phần lớn các điểm chúng ta cũng đồng ý. Chẳng hạn như điểm sau đây: “Nhưng khá hỏi loài thú, chúng nó sẽ dạy dỗ người; hỏi các chim trời, thì chúng nó sẽ bảo cho người; hoặc nữa, hãy nói với đất, nó sẽ giảng dạy cho người; còn những cá biển sẽ thuật rõ cho người biết. Trong các loài này, loài nào chẳng biết rằng tay của Đức Chúa Trời đã làm ra những vật ấy? Trong tay Ngài cầm hỗn của mọi vật sống, và hơi thở của cả loài người” (Gióp 12:7-10). Hoặc một ý nữa: “Đức Chúa Trời há thiên đoán ư? Đấng toàn năng há trái phép công bình sao?” (Gióp 8:3).

Chủ đề của sách Gióp là sự đau khổ của ông Gióp, nhưng thật ra trọng điểm thảo luận là Đức Chúa Trời, tuy không phải vai chính trong câu chuyện, luôn có mặt trong hậu trường.

Tuy nhiên diễn tiến câu chuyện đến đây sắp sửa thay đổi một cách đột ngột, vì bây giờ Đức Chúa Trời sẽ xuất hiện trở lại, và chúng ta sẽ đọc được chính tiếng phán của Ngài.

TỪ GIỮA CƠN GIÓ TRỐT

Xin đọc Gióp 38:1. Chuyện gì xảy ra nơi đây khác hẳn với mọi ý tưởng đã được phát biểu trong tất cả các cuộc đối thoại trước?

Đức Chúa Trời đột nhiên xuất hiện không báo trước và lên tiếng trở lại lần đầu tiên kể từ Gióp 2:6: “Đức Giê-hô-va phán với Sa-tan rằng: Kia, người ở trong tay ngươi; nhưng chỉ hãy giữ mạng sống người.”

Tác giả sách Gióp không hề chuẩn bị tư tưởng người đọc cho sự xuất hiện bất ngờ của Đức Chúa Trời. Gióp 37 kết thúc bằng bài diễn văn của ông Ê-li-hu, và ngay sau đó là câu “Bấy giờ, từ giữa cơn gió trốt, Đức Chúa Trời đáp cùng Gióp”. Và bỗng chốc câu chuyện biến thành cuộc đối thoại riêng giữa Đức Chúa Trời và ông Gióp, như thể mấy người kia không hiện diện.

Chữ “cơn gió trốt” trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa bão tố hay cuồng phong, và đã được dùng để diễn tả hiện tượng Đức Chúa Trời hiện ra với loài người (Ê-sai 29:6; Xa-cha-ri 9:14), cũng như biến cố ông Ê-li được cất lên trời (II Các Vua 2:1).

Riêng hiện tượng Đức Chúa Trời hiện ra cho ông Gióp, vì sách Gióp không miêu tả cụ thể, nên chúng ta cũng không biết được phương cách xuất hiện hay diện mạo của Ngài ra sao, duy chỉ biết một điều rõ ràng là Ngài đã không nói bằng “một tiếng êm dịu nhỏ nhẹ” (I Các Vua 19:12), trái lại Ngài biểu dương sự hiện diện oai nghiêm lâm liệt làm ông Gióp phải nín lặng.

Đi nhiên đây không phải là lần duy nhất Đức Chúa Trời hiện ra cho loài người phạm tục. Nhưng mỗi lần Chúa hiện đến, Kinh Thánh cho thấy có một sự gần gũi giữa Đức Chúa Trời với con người.

Xin đọc Sáng thế Ký 15:1-6 và 32:24-32; và Giảng 1:29. Các câu Kinh Thánh này cho thấy Đức Chúa Trời gần bên chúng ta cỡ nào?

Thánh Kinh dạy một chân lý tuyệt vời rất quan trọng, ấy là Đức Chúa Trời không phải là một Đấng ở nơi xa xôi, chỉ dựng nên thế giới này, rồi bỏ mặc chúng ta. Trái lại, Ngài là một Đấng rất gần gũi con người, dầu cho muộn phiền nào, rối rắm nào, hay bất cứ nan đề gì chúng ta phải đương đầu trong cuộc sống gian lao, chúng ta cũng biết chắc Ngài vẫn luôn ở hằng bên, và chúng ta có thể nương tựa hoàn toàn nơi quyền năng và sự quan tâm của Ngài.

Tin nơi sự hiện diện cận kề của Đức Chúa Trời là một chuyện, nhưng chúng ta có thật sự cảm thấy sự cận kề ấy hay không lại là một chuyện khác. Làm sao để chúng ta có thể tìm đến gần Đức Chúa Trời hơn, hầu nhận được hy vọng và sự an ủi qua mối quan hệ thiêng liêng đó?

CÂU HỎI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Sau một lúc yên lặng khá lâu, mà có lẽ đối với ông Gióp dài đằng đẵng, cuối cùng Đức Chúa Trời mới cất lên tiếng phán, nhưng lúc đầu không phải là những lời ông Gióp kỳ vọng.

Xin đọc Gióp 38:2. Câu đầu tiên Đức Chúa Trời hỏi ông Gióp là gì? Câu hỏi đó ám chỉ điều gì?

Qua toàn bộ Kinh Thánh, chúng ta thấy Đức Chúa Trời đã đặt ra nhiều nghi vấn cho con người. Không phải Ngài đặt ra các câu hỏi đó vì Ngài không biết câu trả lời, nhưng, như một thầy giáo chất vấn học trò, để giúp con người tự suy gẫm về trường hợp của mình, để khiến chúng ta tự xét lại chính mình, tìm giải pháp cho các nan đề, và đạt được sự hiểu biết chín chắn. Các câu hỏi của Đức Chúa Trời là cách truyền đạt lẽ thật đến mỗi người.

Xin đọc các câu hỏi của Đức Chúa Trời trong Sáng thế Ký 3:11 và 4:9; I Các Vua 19:9; Công vụ các Sứ đồ 9:4; và Ma-thi-ơ 16:13. Theo bạn, Đức Chúa Trời có mục đích gì qua các câu hỏi này? Ngài muốn nêu lên ý gì?

Ông Gióp có rất nhiều ý tưởng về Đức Chúa Trời, nhưng rõ ràng Ngài muốn ông nhận thức rằng mình chưa biết đủ hay hiểu đủ về Đấng Tạo Hóa. Nhìn cách khác, câu đầu tiên Đức Chúa Trời hỏi ông Gióp cũng là câu các bạn ông đã hỏi ông trước đó (xin đọc Gióp 8:1, 2; Gióp 11:1-3; Gióp 15:1-3).

Giả dụ Đức Chúa Trời hỏi bạn một câu hỏi về tình trạng đời sống tâm linh của bạn hiện giờ, theo bạn, Ngài sẽ hỏi câu gì, và câu trả lời của bạn sẽ là gì? Câu hỏi và câu đáp này hé lộ thể nào về con người bạn?

CHÚA LÀ ĐẲNG TẠO HÓA

Xin đọc Gióp 38:4-41. Đức Chúa Trời hỏi ông Gióp các câu hỏi nào, và mục đích của các câu ấy là gì?

Nếu ông Gióp kỳ vọng một lời giải thích chi tiết về nguyên nhân thảm kịch, của mình, thì ông đã thất vọng. Thay vào đó, ông nhận được một tràng những câu hỏi có tính cách hùng biện, nhằm biểu dương uy quyền và năng lực sáng tạo của Đức Chúa Trời, vượt xa tầm hiểu biết hữu hạn của nhân loại, giam hãm trong kiếp người ngắn ngủi với những trí tuệ dốt nát.

“Khi ta đặt nền trái đất, thì người ở đâu?” (Gióp 38:4). Đức Chúa Trời nhắc lại một số những biến cố ghi trong Sáng thế Ký, chẳng hạn như khởi thủy của đất, biển, ánh sáng, và sự mờ tối.

Trong các câu hỏi kể, Đức Chúa Trời chỉ ra các diệu kỳ và huyền nhiệm của công trình Sáng Thế, nền tảng của trái đất, thời tiết, tri thức con người (Gióp 38:36), đời sống của dã thú (Gióp 38:39-41), và ngay cả các ngôi sao (Gióp 38:31). Chủ đề này được khai triển thêm trong chương 39. Nếu sách Gióp đã được viết trong hiện đại, có lẽ Đức Chúa Trời đã hỏi: “Ai đã làm cho có sự kết hợp của các vi lượng của dương tử (protons) và trung tử (neutrons)?”; “Người đã ở đâu khi ta đo lường khối lượng Planck lần đầu?” “Phải chăng do sự khôn ngoan của người mà trọng lực vạn công không gian và thời gian?”

Đĩ nhiên lời đáp cho tất cả các câu hỏi trên là “không”, vì ông Gióp đã không chứng kiến bất cứ biến cố nào vừa kể. Đức Chúa Trời muốn chỉ cho ông thấy là ông có thể có một ít kiến thức và phát biểu “đúng” (Gióp 42:7) về Ngài so với sự phát biểu của mấy người bạn kia, nhưng ông vẫn biết rất ít, thể hiện qua sự mù mờ của ông về tính chất huyền nhiệm của vạn vật.

Nếu ông Gióp chỉ hiểu biết rất ít về thế giới thọ tạo thì làm sao ông có thể hiểu biết được về Đấng Sáng Thế, là Đấng hoàn toàn khác xa loài thọ tạo? Đức Chúa Trời chỉ cho ông và cả chúng ta thấy sự khác biệt quá to lớn giữa Ngài và loài người (ngoại trừ Đức Chúa Giê-su). Loài người chúng ta không là gì khi đối chiếu với Đấng Tạo Hóa, vì chúng ta quá nhỏ bé, chỉ là phạm bọ bèo trôi dạt trong vũ trụ mênh mông. Nhưng chúng ta hãy thử suy gẫm đi, về tất cả những gì Ngài đã làm vì nhân loại, để mở một con đường sống cho chúng ta. Hãy thử suy gẫm đi, về niềm hy vọng lai láng mà Ngài đã ân cần đặt trong con tim của mỗi chúng ta: niềm hy vọng cho sự gắn bó không bao giờ chia cách giữa ta với Ngài!

SỰ KHÔN NGOAN CỦA NGƯỜI THÔNG THÁI

Nghiên cứu về các nghi vấn Đức Chúa Trời đặt ra cho ông Gióp từ quan điểm của chúng ta ngày nay, rất dễ để kết luận rằng ông Gióp, sống nhiều ngàn năm trước, có kiến thức khoa học rất hạn hẹp. Mãi cho đến 1.500 năm sau Chúa người ta mới hiểu rằng mặt trời có vẻ như di chuyển trên trời là vì trái đất xoay quanh trục của nó.

Nhờ khoa học hiện đại chúng ta mới hiểu biết về thế giới thiên nhiên nhiều hơn những người sống trong thời Kinh Thánh. Tuy nhiên, ngay cả với tất cả kho tàng kiến thức đồ sộ ấy, nhân loại ngày nay vẫn còn rất non nớt trong sự am hiểu vạn vật và khởi nguyên của chúng.

Xin đọc lại các câu hỏi của Đức Chúa Trời trong chương 38 và 39, và xem thử người thời nay có thể trả lời các câu hỏi đó thỏa đáng hơn hay không.

Tuy khoa học đã phơi bày nhiều lãnh vực vốn bí ẩn trước đây, vẫn còn quá nhiều điều chưa giải thích được, và vì vậy, thay vì giải tỏa hết mọi thắc mắc và bí ẩn trong công trình sáng thế của Đức Chúa Trời, các khám phá khoa học, qua sự hé lộ úp úp mở mở bản chất sâu xa của thiên nhiên, càng khơi dậy lòng hiếu kỳ của con người.

“Những sự bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; song những sự bày tỏ thuộc về chúng ta, và con cháu chúng ta đời đời, để chúng ta làm theo mọi lời của luật pháp này’ (Phục truyền Luật lệ Ký 29:29). Đức Chúa Trời chưa bao giờ bày tỏ cho loài người biết cách Ngài dựng nên thế gian. Khoa học loài người không thể phanh phui được hết mọi huyền nhiệm của Đấng Tối Cao. Chúng ta không bao giờ có thể am hiểu tường tận sự sống và quyền năng của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích trang 113 *Patriarchs and Prophets* của Bà Ellen G. White.

Xin đọc I Cô-rinh-tô 3:19 và 1:18-27. Các câu Kinh Thánh này cảnh báo gì cho chúng ta về cái hữu hạn khắc nghiệt đang áp đặt trên kiến thức loài người?

Ngay cả khi được trang bị với toàn thể tòa lâu đài kiến thức nguy nga mà nhân loại đã xây dựng trong vài trăm năm qua, chúng ta vẫn còn thấy tiến trình Sáng Thế đầy những diệu kỳ, mà càng học hỏi, chúng ta càng thêm kinh ngạc ngỡ ngàng. Vũ trụ vạn vật vô cùng vĩ đại và phức tạp khiến bạn bái phục quyền năng của Đức Chúa Trời như thế nào?

ĂN NĂN TRONG TRO BỤI

Xin đọc Gióp 40:1-4 và 42:1-6. Ông Gióp đã thưa gì với Đức Chúa Trời sau khi Ngài hiện đến với ông?

Rõ ràng ông Gióp đã xúc động mạnh trước những gì Đức Chúa Trời chỉ cho ông vì trong Gióp 42:3, ông thốt lên: “Kẻ này là ai, không hiểu biết gì, lại dám che ám ý chỉ của Chúa? Phải, tôi đã nói những điều tôi không hiểu đến, tức các sự lạ lùng quá cho tôi, mà tôi chẳng thông biết.” Ông Gióp lặp lại câu hỏi đầu Đức Chúa Trời đã nêu lên với ông, vì giờ đây ông đã biết câu trả lời, rằng chính ông là người đã tuyên bố những điều mình không biết đủ.

Xin cũng chú ý lời tự thú của Gióp trong chương 42:5, rằng trước đó ông chỉ nghe về Đức Chúa Trời, nhưng bây giờ mới thật sự thấy Ngài, và hiểu hơn về Ngài. Ngoài ra, giờ đây ông Gióp mới thật sự nhìn biết chân tướng của mình, là “cái tôi” đáng ghét đầy tội lỗi, một nhận thức khiến ông khao khát ăn năn, được bày tỏ qua hành động than khóc trong tro bụi phủ trên người.

Xin đọc Ê-sai 6:1-5 và Lu-ca 5:1-8. Các cảm xúc được miêu tả trong các câu Kinh Thánh trên tương tự cảm xúc của ông Gióp như thế nào?

Các trường hợp vừa trích là ví dụ cho một chân lý then chốt của Kinh Thánh, ấy là chúng phô bày bản tính tội lỗi của con người. Ông Gióp “vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác.” (Gióp 1:1). Sa-tan gắng tìm đủ mọi cách áp đảo ông Gióp, nhưng ông vẫn giữ một lòng trung liệt với Đức Chúa Trời qua suốt cuộc thử thách cực kỳ gian nan.

Thế mà, cũng như tiên tri Ê-sai và sứ đồ Phi-e-rơ, chỉ một thoáng chốc được chiêm ngưỡng sự chí thánh và uy quyền vĩ đại của Đức Chúa Trời cũng đủ để làm ông cảm nhận bản chất bất toàn, hoen ố và thân phận bé nhỏ của mình. Đứng bên Đức Chúa Trời, tất cả chúng ta đều là loài sa ngã, hoàn toàn hư hại và thối nát vì tội lỗi. Bản chất tội lỗi bất toàn của chúng ta tự nó đã xung khắc với bản chất thánh thiện hoàn toàn của Ngài, và là lý do không ai tự cứu mình được.

Không một ai đáng hưởng ân huệ của Đức Chúa Trời chỉ qua cách tu nhân tích đức. Chính vì vậy mà tất cả chúng ta đều cần ân điển của Chúa—ngay cả người đạo đức nhất trong nhân loại, những người giống như ông Gióp rất công chính, không chỗ trách được, kính sợ Đức Chúa Trời và xa tránh điều ác. Chúng ta cần một Đấng Cứu Thế, Đấng có thể thực hiện cho chúng ta điều chúng ta không tự làm được. May mắn thay, ước vọng muốn đời ấy của chúng ta và nhiều ước vọng thiết tha khác nữa sẽ được toại nguyện mỹ mãn qua Đức Chúa Giê-su.

Thử tưởng tượng ngay lúc này bạn đang đứng trước mặt Chúa. Bạn sẽ cảm thấy như thế nào và hành động ra sao trong sự hiện diện của Ngài?

TỰ TƯỜNG BỔ TÚC:

“Thượng Đế đã cho phép ánh sáng soi rọi trên thế giới trong lãnh vực khoa học và nghệ thuật, nhưng nếu khoa học gia đối phó và khảo sát các ngành dùng lăng kính loài người, họ sẽ đi đến những kết luận sai lầm. Những ai chối bỏ lời Đức Chúa Trời và dựa vào các nguyên lý khoa học để giải thích công trình sáng tạo của Ngài thì sẽ bị trôi lạt không bản đồ hay la bàn trong một đại dương mênh mông vô định. Các khối óc siêu đẳng, nhưng nếu không đi theo sự hướng dẫn của lời Đức Chúa Trời, sẽ bị rối trí trong công cuộc nghiên cứu nhằm tìm lời giải thích cho sự khác biệt sâu xa giữa khoa học và Đức Chúa Trời. Bản chất của Đấng Tạo Hóa và công trình Sáng Tạo của Ngài rất diệu kỳ, vượt xa khả năng hiểu biết của con người, nên không thể nào tóm tắt gọn ghẽ trong các định luật là sản phẩm của đầu óc con người giới hạn, đầu rất cao siêu trong mắt họ, nhưng thật thô thiển dưới mắt Đấng Tạo Hóa. Họ cho rằng lịch sử trong Kinh Thánh không có thật, và tư tưởng nguy hiểm đó chính là đầu mối đưa đến sự nảy mầm của hạt giống hoài nghi về sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Từ đó, họ sẽ mất đi cái neo bảo vệ, để rồi cuộc con thuyền thuộc linh mỏng manh của họ sẽ bị vỡ tan và đắm chìm do đâm đầu vô các ghềnh đá bất trung.” – Phỏng trích từ trang 113, *Patriarchs and Prophets* của tác giả Ellen G. White.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy đọc lại lời của Bà Ellen G. White ở trên. Chúng ta có bằng chứng gì cho sự kiện là lời cảnh báo của bà đang xảy ra, nhất là trong lãnh vực khoa học? Xin kể ra một vài đề tài khoa học được dạy phản lại Kinh Thánh?
2. Ông Alfred North Whitehead, một nhà toán học và tác giả nổi tiếng sống cuối thế kỷ 19 và đầu thế kỷ 20, đã tuyên bố: “57 năm trước tôi là một thanh niên theo học Đại Học Cambridge, được giáo huấn về khoa học và toán học từ các bậc thầy lỗi lạc. Nhưng từ khi bước sang thế kỷ 20, tôi đã sống và chứng kiến mọi nguyên lý mà tôi đã từng thụ huấn trở nên lỗi thời vì sai lầm... Và tuy đã nhìn thấy rõ ràng bài học lịch sử ấy, tác giả của những lý thuyết khoa học mới vẫn ngạo mạn tuyên bố: ‘Bây giờ cuối cùng chúng ta cũng đã đạt được chân lý.’” - Phỏng trích từ *Dialogues of Alfred North Whitehead* của A. N. Whitehead. Lời tự thú trên đây của một toán học gia nổi tiếng trong cộng đồng khoa học khiến chúng ta nghĩ gì về lời khuyên phải cẩn thận trước khi chấp nhận là chân lý sự dạy dỗ của những nhân vật lỗi lạc? (Lời khuyên này rất thích hợp, nhất là, khi lý thuyết của họ mâu thuẫn với Lời Đức Chúa Trời.)
3. Xin liệt kê một số những diệu kỳ trong thiên nhiên, đã được khoa học hiện đại giải thích, nhưng người trong thời ông Gióp không thể nào biết được. Các điều diệu kỳ này càng chứng minh mạnh mẽ quyền năng sáng tạo nhiệm mầu của Chúa chúng ta.